

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רכ"ג ע"א

פרשת פקודי

טקסט הזוהר

(שמות לח) ובצלאל בן אורי בן חור. האי קרא אוליפנא, דרוח קודשא אכריז עליה לעיניהון דישראל, ואמר ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יי' את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך. מאי ואתו. אלא אוליפנא, דאהליאב לא עביד עבידתא בלחודוי, אלא עם בצלאל, ועמיה עבד כל מה דעבד. הדיא הוא דכתיב ואתו, ואתו ולא בלחודוי. מכאן דשמאלא איהי בכלל ימינא תדיר. ועל דא כתיב ואני הנה נתתי אתו את אהליאב, דא ימינא ודא (ר"כ ע"ב) שמאלא. (שמות לח) אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה וגו'. רבי ייסא אמר, כיון דעבדו כל חכמיא ית משכנא, אצטריך למקדר חושבנא, מכל אינון עבידן דאתעבידו ביה. מאי טעמא. בגין דכל חושבן וחושבן, כד הוה אתעביד חושבנא, הכי אתקיים ההוא עבידא, ואתקיים באתריה.

תרגום לעברית

ובצלאל בן אורי בן חור. פסוק זה למדנו, שרוח הקדש הכריזה עליו לעיני ישראל ואמר: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך, מה זה ואתו? אלא למדנו שאהליאב לא עשה מעשה לבדו, אלא עם בצלאל, ועמו עשה כל מה שעשה. זהו שכתוב ואתו, ואתו ולא לבדו. מכאן

שְׁהִשְׁמַאל בְּכָל־ל יָמִין תָּמִיד, וְעַל זֶה כָּתוּב (שְׁמוֹת לֹא) וְאַנִּי הִנֵּה נֹתֵתִי אֹתוֹ אֶת אֶהְיֶה. זֶה יָמִין וְזֶה שְׁמַאל. אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי יִיסָא אָמַר, כִּיּוֹן שֶׁעָשׂוּ כָּל הַחֲכָמִים אֶת הַמִּשְׁכָּן, צָרִיךְ לְהַחֲזִיר חֶשְׁבוֹן מִכָּל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ בּוֹ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּל חֶשְׁבוֹן וְחֶשְׁבוֹן, כְּשֶׁהִיָּה נַעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן, כֹּךְ הַתְּקִים אוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, וְהַתְּקִים בְּמִקוֹמוֹ.

טקסט הזוהר

וְיִשְׂרָאֵל כָּלֵהוּ כִּמָּה דְּאִתְרַעוּ בְּמָה דְּנִדְּיָבוּ בְּקִדְמִיתָא, הֲכִי נָמִי אִתְרַעוּ בְּהָהוּא חוֹשְׁבָנָא, וְכִדִּין אִתְקִיִּים כָּל עֲבִידָא, בְּהָהוּא רַעוּתָא. וְעַל דָּא אֲצִטְרִיךְ הָכָא חוֹשְׁבָנָא, בְּגִין דְּבִהֲאִי אִתְקִיִּים עֲבִידָא. אֵלֶּה כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב וְאֵלֶּה. אֵלֶּה דָּא אִיהוּ חוֹשְׁבָנָא דְּפָסִיל כָּל חוֹשְׁבָנִין דְּעִלְמָא, וְדָא אִתְקִיִּים יִתִּיר מִכָּלֵהוּ, דְּבִהֲאִי אִתְקִיִּים מִשְׁכָּנָא, וְלֹא בְּאַחֲרָא.

תרגום לעברית

וְיִשְׂרָאֵל כָּלֵם, כִּמּוֹ שֶׁנִּתְרַעוּ בְּמָה שֶׁנִּדְּבּוּ בְּרֵאשׁוֹנָה, גַּם כֹּךְ הַתְּרַעוּ בְּאוֹתוֹ חֶשְׁבוֹן, וְאִין הַתְּקִים כָּל הַמַּעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ רַצוֹן. וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּאֵן חֶשְׁבוֹן, מִשּׁוּם שֶׁבִּזְה מִתְקִים הַמַּעֲשֶׂה. אֵלֶּה כְּתוּב, וְלֹא כְּתוּב וְאֵלֶּה. אֵלֶּה זֶהוּ חֶשְׁבוֹן שְׁפוּסֵל אֶת כָּל הַחֶשְׁבוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְזֶה הַתְּקִים יוֹתֵר מִכָּלֵם, שֶׁבִּזְה הַתְּקִים הַמִּשְׁכָּן וְלֹא בְּאַחֲרָא.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (יִשְׁעִיָּה לֵג) וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִיד חֶסֶן יִשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאֵת יְי' הִיא אוֹצְרוֹ. הֵיא קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּיא, אֲבָל הָא תַּנִּינֵן, כָּל בַּר נָשׁ דְּאִתְעַסַּק בְּאוֹרִיָּיתָא בְּהֵיא עִלְמָא, וְזָכִי לְמַקְבַּע עֲתִין לָהּ, אֲצִטְרִיךְ בְּאֱמוּנָה, דְּרַעוּתָא דִּילִיָּה יִתְכּוֹיִן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִתְכּוֹיִן לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּגִין דְּאֱמוּנָה לְהֲכִי אִתְכּוֹוִן. חֶסֶן יִשׁוּעוֹת, לְאֲכַלְלָא רַחֲמֵי בְּדִינָא. חֲכָמַת וְדַעַת, דְּתִרִין אֵלִין שְׁרָאן דָּא עַל דָּא. דָּא טָמִיר וְגִנִּיז, לְאַשְׁרָאָה דָּא עַל דָּא.

פָּתַח וְאָמַר, (שם ב') וְהָיָה אֲמוּנַת עַתִּידָהּ חֶסֶן יְשׁוּעַת חֲכָמַת וְדַעַת יִרְאָתָהּ ה' הִיא אוֹצְרוֹ. פְּסוּק זֶה פֶּרְשׁוֹהוּ הַחֲבָרִים, אֲבָל הָרִי שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֶה לְקַבֵּעַ לָהּ עֵתִים, צָרִיךְ בְּאֲמוּנָה, שְׂרָצוֹנוֹ יִתְכַּוֵּן לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִתְכַּוֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, מְשׁוֹם שֶׁאֲמוּנָה לְכַךְ הַתְּכַוְנָה. חֶסֶן יְשׁוּעַת, לְכַלֵּל רַחֲמִים בְּדִין. חֲכָמַת וְדַעַת, שְׁשֵׁנִי אֵלֶּה שׁוֹרִים זֶה עַל זֶה. זֶה טָמִיר וְגִנוּז, לְהַשְׁרוֹת זֶה עַל זֶה.

טקסט הזוהר

יִרְאָתָהּ יי' הִיא אוֹצְרוֹ. אוֹצְרוֹ דְּכָל אֱלִין, בְּגִין דְּהָאִי יִרְאָתָהּ יי', נִקִּיט כָּל אֵינֹן נִחְלִין, וְאִיֵּהִי אֶתְעַבִּידַת אוֹצֵר לְכָלֵּהוּ. וְכַד נִפְקִין מִנָּה כָּל אֵינֹן גְּנִיזִין כְּלָהוּ, אֶפִּיק לֹון בְּחוֹשְׁבָנָא. מְנַלָּן. דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן. בְּחֻשְׁבוֹן וְדָאִי עֶבֶד, וְאֶפִּיק אֵינֹן בְּרִכּוֹת מִים, וְאֶשְׁגַּח לְאַפְקָא כְּלָא בְּחוֹשְׁבָנָא. (נ' א' וְאֶשְׁקוּ לְכָלֵּא).

תרגום לעברית

יִרְאָתָהּ ה' הִיא אוֹצְרוֹ - אוֹצְרוֹ שֶׁל כָּל אֵלֶּה, מְשׁוֹם שֶׁיִּרְאָתָהּ ה' הִזוּ לִוְקַחַת כָּל אוֹתָם נִחְלִים, וְנַעֲשִׂית אוֹצֵר לְכָלֵּם. וְכִשְׁיּוֹצְאִים מִמֶּנָּה כָּל אוֹתָם גְּנִיזִים כְּלָם, מוֹצִיאָה אוֹתָם בְּחֻשְׁבוֹן. מִנֵּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב (שִׁיר ז') עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן. בְּחֻשְׁבוֹן וְדָאִי עוֹשֶׂה, וּמוֹצִיאָה אוֹתָם בְּרִכּוֹת מִים, וּמִשְׁגִּיחָה לְהוֹצִיא הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן. (וּמִשְׁקִים לְכָלֵּם)

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא אֶקְרִי אֲמוּנָה. וּבְכָלֵּא אֶקְרִי אֲמוּנָה, וְהָאֵא אוֹקִימָנָא. וּמָה אִי הָכָא אֶצְטְרִיךְ לְאַחֲזָא מְהִימְנוּתָא, לְשָׂאֵר מְלִי דְעֻלְמָא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעַל דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוֵה אוֹדַע לָהּ לְכָל יִשְׂרָאֵל, רָזָא דְמְהִימְנוּתָא דִּילָהּ, בְּכָל מָה דְעֻבְדוּ, וְכָלֵּא אֶתְמַר.

וְלִכְּנָן נִקְרְאת אַמוּנָה, וּבְכָל נִקְרְאת אַמוּנָה, וַהֲרִי בְּאַרְנוֹ. וּמָה אִם כָּאן צָרִיךְ לְהִרְאוֹת אַמוּנָה - לְשָׂאֵר דְּבָרֵי הָעוֹלָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְעַל זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה מוֹדִיעַ לְכָל יִשְׂרָאֵל סוּד הַנֶּאֱמָנוֹת שֶׁלָּהֶם בְּכָל מָה שֶׁעָשׂוּ, וְהַכֹּל נִתְבָּאֵר.

טקסט הזהור

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בֵּיהּ בְּבִצְלָאֵל לְעִבְדֵּת מִשְׁכְּנָא, יִתִּיר מִכָּל יִשְׂרָאֵל, אָמַי. אָמַר לֵיהּ, שְׂמָא גָרִים, וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂוִי שְׂמֵהּ בְּאַרְעָא, לְאַתְעֵטְרָא (ס"א לאתערא) בְּהוּ, וּלְמַעַבְדַּ בְּהוּ עִבְדֵּתָא בְּעִלְמָא, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים מו) אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצָךְ.

תרגום לעברית

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַדַּאי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בְּבִצְלָאֵל לְעִבְדֵּת הַמִּשְׁכָּן יוֹתֵר מִכָּל יִשְׂרָאֵל. לָמָּה? אָמַר לוֹ, הַשֵּׁם גּוֹרֵם, וַהֲרִי פִּרְשׁוּהָ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצָךְ לְהִתְעַטֵּר (לעורר) בָּהֶם וּלְעֲשׂוֹת בָּהֶם מַעֲשֵׂה בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (תהלים מו) אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצָךְ.

טקסט הזהור

אָמַר לֵיהּ, רְזָא אִיהוּ הָכָא, יְהוּדָה מְסִטֵּר שְׂמָאֵלָא הָוָה, וְאַהֲדָר וְאַתְדַּבֵּק בִּימִינָא. וְעַל דָּא, בְּסִטְרָא דָּא אֶתְעִבִּיד מִשְׁכְּנָא, שְׂאֲרֵי מְסִטֵּר שְׂמָאֵלָא, וְאַתְדַּבֵּק בְּסִטְרָא יְמִינָא, וּלְבַתֵּר אֶתְכַלִּיל דָּא בְּדָא, וְאַתְעִבִּיד כָּלָא יְמִינָא. כְּגִוּוֹנָא דָּא אוֹרִייתָא, שְׂאֲרֵי מְסִטְרָאֵלָא, וְאַתְדַּבֵּק בִּימִינָא, וְאַתְכַלִּיל דָּא בְּדָא, וְאַתְעִבִּיד כָּלָא יְמִינָא. רְאוּבֵן שְׂרָא מִימִינָא, וְסִטָּא לְשְׂמָאֵלָא, וְנִטְלוּ עֲמִיהּ אֵינֻן שְׂאֵר שְׁבִטִין, דְּאֵינֻן שְׂמָאֵלָא, בְּגִין דְּשְׂאֲרֵי מִימִינָא וְסִטָּא לְשְׂמָאֵלָא.

אמר לו, סוד הוא כאן. יהודה הקה מצד השמאל, וחזר ונדבק בימין, ועל זה בצד זה נעשה המשכן. התחיל מצד שמאל, ונדבק בצד ימין, ואחר כך נכלל זה בזה ונעשה הכל ימין. כמו כן התורה מתחילה משמאל ונדבקת בימין, ונכלל זה בזה ונעשה הכל ימין. ראובן התחיל מימין וסטה לשמאל, ונסעו עמו שאר השבטים שהם שמאל, משום שהתחיל מימין וסטה לשמאל.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ג ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

יהודה שרא משמאלא, וסטא לימינא, שרא משמאלא, בגין דאתי מסטר שמאלא, ואתדבק בימינא, ומשכנא בסטרא דא אתעביד. שארי מסטר שמאלא, ואתדבק בסטר ימינא, ועל דא, בצלאל איהו דאתי מסטריה, עבד משכנא ואתתקן לגביה. והא אוקמוה, דקודשא בריך הוא אתרעי ביה, ובריר ליה מכלא

תרגום לעברית

יהודה התחיל משמאל וסטה לימין. התחיל משמאל, משום שבא מצד שמאל, ונדבק בימין, והמשכן נעשה בצד הזה. התחיל מצד שמאל ונדבק בצד ימין. ועל זה בצלאל, שבא מהצד שלו, עשה את המשכן והתתקן אצלו. והרי פרשוה שהקדוש ברוך הוא רצה בו, וברר אותו מכלם למעשה הזה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.